

EL DAVANTAL DE

N

o puc evitar, de fa temps, la sensació depriment que ens és impossible d'assimilar els canvis que la tecnologia imposa a les nostres vides.

Ens preocupa amb tota la raó d'aquest món el problema de l'atur, que crea tensions polítiques, econòmiques i socials de difícil sortida. Aquella consigna que reclamava la imaginació al poder, producte d'una revolta que algú ja ha qualificat de romàntica, sembla cada vegada més utòpica.

Cal crear urgentment més llocs de treball, però la realitat és que ens aboquem a la desaparició massiva d'oficis, en tots els rams, perquè noves tècniques

agreguen constantment aquest procés.

Voldria referir-me ara a un exemple aparentment marginal, perquè es tracta d'una qüestió que no es considera d'importància decisiva. Però modificarà, en un futur immediat, els costums de gairebé tots nosaltres i obligarà molta gent a canviar de feina.

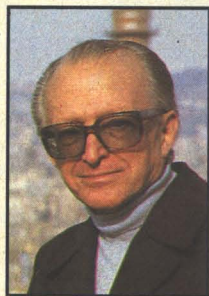
Les principals marques de càmeres i material fotogràfic anuncien, per a la pròxima primavera, la comercialització de la fotografia magnètica. Les emulsions convencionals i el procés químic per a l'obtenció d'imatges passaran, en cosa de no res i per nostàlgia que s'hi posi, a la història. Ja es fan sentir veus que afirmen (amb raó) que la qualitat que permeten els nous procediments és molt inferior a la que s'obté amb el sistema clàssic. Igual, exactament el mateix que va ocórrer amb l'aparició de les càmeres no professionals de vídeo. L'opinió dels experts recalca que els resultats que s'hi aconseguen no es podien comparar amb la perfecció assolida pel cinema d'aficionats, eren molt lluny de les excel·lències del Super 8.

Era ben cert, però el cas és que el cinema d'aficionats es va batre immediatament en retirada. Només cal repassar la publicitat d'aquests dies de festa per adonar-se de l'oferta intensiva de càmeres de vídeo, de marques i models molt variats. Més d'una dotzena de grans marques, europees, americanes i japoneses, competeixen amb una gamma de preus i de sistemes aptes per despertar il·lusions. Però no s'hi pot trobar ni un sol anunci de càmeres ni de projectors de Super 8. Ni un, tot i que, per ara, continua la certesa que el vídeo no ha aconseguit la qualitat de la pel·lícula cinematogràfica.

El declivi del Super 8 (i de tots els altres sistemes per a aficionats) devia suposar la reconversió de moltes empreses, a tot el món, dedicades a la fabricació de material i al processament de les pel·lícules. Cal pensar que això ha motivat la pèrdua d'una colla de llocs de treball.

La fotografia magnètica també ofereix la seducció de la immediatesa. L'aficionat podrà obtenir a casa seva, en pocs segons, còpies ampliades en impressores tèrmiques incloses en l'equip. També tindrà al seu abast projectar de seguida en el seu televisor les imatges obtingudes. A més, una possibilitat que afectarà, segurament, àrees professionals de gran importància: les fotografies es podran transmetre per telèfon. El disc magnètic, susceptible d'ésser esborrat i regravat diverses vegades, significarà una reducció considerable en el cost del material bàsic, de manera que no cal recórrer a la fantasia per arribar a la conclusió que tot això afectarà profundament centenars de laboratoris d'arreu del món i el destí de milers de treballadors.

Si he parlat de la fotografia és perquè forma part dels meus entreteniments predilectes i en segueixo, fins on puc, els avatars. Però estic segur que es podrien fer consideracions paral·leles en molts —si no en tots— els dominis de la producció. M'imagino que a l'hora de negociar acords laborals entre governants, sindicats i empresaris, aquest problema deu afegir factors d'incertesa a les converses.

Canvi d'era

P E R E C A L D E R S